

סימפוזיון שטיין

חשבונו
עובור
ושב
מאת
שלמה
ברוקר

צומצמו במאות אחוים. מה שנותר לנו לברר הוא רק מה היה המניע.
פרופסור שלא-נרע: האם לדעתכם עלי לספק לכם מניע בתחום הפסיכולוגי, בתחום הסוציולוגי, בתחום האקונומי, או בתחום האינטרדיסציפלינארי?
חכם-ציון: הבה נתקדם לפי הסדר. נתחיל בתחום הפסיכולוגי.
פרופסור שלא-נרע: ובכן, כידוע לכם לפי פרוידשטיין וזיקת רימון מורה על הסך פאלי.
עיתונאי ג': מה אתה אומר!
פרופסור שלא-נרע: מה שמביא לרגשי-נחיתות עמוקים.
חכם-ציון: מה אתה אומר!
פרופסור שלא-נרע: ברור אם כן, שלזורק הרימון היה חסך פאלי היו לו גם ריגשי נחיתות. אתם אולי מכירים מישהו בארץ שיש לו רגשי נחיתות?
פנטומימאי: (עושה תנועה מיוזרחית)

עיתונאי ג': כל העסק הזה הרי מור זר. אבל רבותי, הגיע הזמן לומר את האמת, גם אם היא מזוהה. הבה נתקדם, פרופסור.
פרופסור שלא-נרע: כן, כאן אנחנו מגיעים לתחום המעניין ביותר, שהוא תחום האינטרדיסציפלינארי, ובמילים אחרות: התחום הבינתחומי.
חכם-ציון: ממש מעניין! אוף, כמה שזה מעניין!
עיתונאי ג': וגם חשוב! רגע, לאן הלך הפנטומימאי?
חכם-ציון: הלך לנוח, כבר כואבת לו היד.
פרופסור שלא-נרע: שינוח, שינוח. הוא עשה את תפקידו בצורה נאה יעוד נודקק לו.
עיתונאי ג': הבה נחזור לתחום הי בינתחומי, פרופסור. תמשיך, תמשיך.
פרופסור שלא-נרע: או, כן. בתחום

נות: אי-אפשר להטיל את האשמה עלינו! ככה הם! זה מה שהם היו תמיד, והם עדיין כאלה. להטיל את האשמה עלינו זו דיבה קשה! אנחנו עשינו כל מה שיכולנו כדי להוציא אותם מזה, אבל כנראה שצריכים לעבור עוד כמה דורות. הם פשוט לא לומדים מהר, מה לעשות? העמדנו לרשותם את מיטב המורים, אמצעי עים אורקוליים, מעבדות משוכללות ומית קני ספורט, וכל מה שיצא לנו מזה זה "יאללה בית"ר, יאללה". רימונים ואבנים!
עיתונאי ג': ובגין.
חכם-ציון: הבה נישאר בתחום הפור ליטי ולא ניכנס לפוליטיקה! הכל במלוא האובייקטיביות, רבותי. אני חושב שה מצב קשה, ודורש דיון רציני!
עיתונאי ג': הבה נסכם עד לשלב זה. אני מבין שגם לדעתך אין מנוס מהמ-סקנה?
חכם-ציון: לצערי הרב.

חכם ציון: אין צורך לומר שמי שורק את הרימון הקטלני הוא לא ערבי!
פרופסור שלא-נרע: אין צורך לומר!
חכם-ציון: ואין צורך לציין שמי ש זרק את הרימון הוא לא אשכנזי!
עיתונאי ג': למה לציין דברים כ-אלה?
חכם ציון: או אם לא ערבי ואם לא אשכנזי, מה נשאר?
פנטומימאי: (מרגים תנועה מיוזרחית)
חכם-ציון: בדיוק!
פרופסור שלא-נרע: ואנחנו לא גזענים! הנה, עובדה שאמרנו שזה לא ערבי!
עיתונאי ג': וגם לא אשכנזי!
חכם ציון: רבותי, הבה נסכם. אתם לא גזענים.
פרופסור שלא-נרע: אתה בעצמך לא גזעני.
עיתונאי ג': רבותי, הבה נקדיש לי חקירה של פרשת הרצח מחשבה רצינית יותר, עם כל הכבוד. האם מישהו פה סבור שאדם שהתחנך על ברכי היינשטיין או פרוידשטיין היה יכול לזרוק רימון?
חכם-ציון: מישהו חייב לומר את הדברים: זה פשוט לא יתכן!
עיתונאי ג': האם יש בכלל בארץ מישהו שלא התחנך על ברכי היינשטיין או פרוידשטיין?
פנטומימאי: (עושה תנועה מיוזרחית)
פרופסור שלא-נרע: לצערי הרב זה נכון.

פנטומימאי בפעולה
תנועה מיוזרחית

חכם-ציון: גם לצערי הרב.
עיתונאי ג': אתם יודעים מה? ש-יירשם בפרוטוקול שגם לצערי הרב. אבל הבה נתקדם בחקירת הרצח המתועב, חברים. לכולנו הרי ידוע שגם הערבים לא התחנכו על ברכי היינשטיין ופרוידשטיין. האם מישהו מהנוכחים סבור שער-בי זרק את הרימון?
חכם-ציון: מה פיתאום? הרי כבר סיכמנו שאנחנו לא גזענים.
פרופסור שלא-נרע: בדיוק!
עיתונאי ג': הרי ידוע כבר מההלך ההיסטוריה האנושית המפוארת שאנשים שהתחנכו על ברכי היינשטיין ופרוידשטיין שטיין מעולם לא זרקו רימונים!
חכם-ציון: ומעולם לא עשו הפג-נות אלימות!
פרופסור שלא נרע: ומעולם לא ניי פצו תלונות על רקע גזעני!
עיתונאי ג': ומעולם לא הפריעו לי יהודים, לא קיללו אותם ולא ירקו עליהם! אנשים שהתחנכו על ברכי היינשטיין ופרוידשטיין עשו תמיד הכל בצורה תר-בותית!
חכם-ציון: עלינו להתגאות במורשת התרבותית הזאת! אסור להחביא אותה מתחת לשטיח!
פרופסור שלא נרע: ולעומת זאת, אני מבקש להזכיר לכם, רבותי, ש-**פנטומימאי**: (עושה תנועה מיוזרחית)
פרופסור שלא-נרע: בדיוק.
חכם-ציון: לא, לא. תפרט.
פרופסור שלא-נרע: כידוע לכם, עשיתי רבבות מחקרים בעניין הזה. לצ-ערי הרב התוצאות הן חד-משמעיות. אני חושב שזה פירוט מספיק.
עיתונאי ג': בהחלט מספיק, פרופסור. אני מרגיש שכבר התקדמנו כיברת-דרך יפה בחקירת הרצח המתועב. האפשרויות

פרופסור שלא-נרע: לצערי הרב זה נכון.
עיתונאי ג': אבל רגע, פרופסור, ממה נובעים רגשי הנחיתות?
פרופסור שלא-נרע: זה הרי כבר אמרתי, מחסך פאלי. ולחסך פאלי אין שום סבר לוגי. חסך פאלי אוסייני לאנ-שים שלא גדלו על ברכי הלוגיקה, או במילים אחרות, על ברכי היינשטיין ו-פרוידשטיין.
חכם-ציון: במילים אחרות, לנו אין חסך פאלי.
עיתונאי ג': למה במילים אחרות?
פרופסור שלא-נרע: נעבור לחקיר-רת המניע הסוציולוגי, וזרקי רימונים באים תמיד מן השיכבה החברתית הגוהגת לזרוק אבנים כביטוי להבדלי סטאטוס!
במילים אחרות: האספסוף!
עיתונאי ג': מה אתה אומר!
פרופסור שלא-נרע: זה המצב, לי-צערנו, נעבור להסבר האקונומי. וזרק הי רימון, רבותי, עשה זאת כביטוי לתחושת קיפוח כלכלית בלתי-מוצדקת! משום מה היה נדמה לו שהוא דפוק.
חכם-ציון: מור, מאוד מור.

הבינתחומי אפשר לומר כי מי שורק את הרימון סבל מרגשי נחיתות מעורבים ב-הרגשת קיפוח סטאטוסורית ומתובלים ב-תחושת קיפוח אקונומית. לצערי זה לא משאיר לנו הרבה אפשרויות פתוחות.
עיתונאי ג': בהחלט נכון, פרופסור. רגע, איפה הפנטומימאי? בדיוק כשאנחנו צריכים אותו כליכך הוא איננו.
חכם-ציון: אולי ניתן לו להמשיך לנוח? הרי אנחנו יודעים כבר על מה אנחנו מדברים, רבותי. ועכשיו, אם תרשו לי לפתח קצת את הנושא מהצד שלי, שהוא כידוע לכם, הצד הפוליטי.
עיתונאי ג': בהחלט, עם כל הכבוד להסברים המלומדים ששמענו, גם הצד הפוליטי חשוב מאוד.
חכם-ציון: ובכן, קודם-כל, תרשו לי לומר, שאני לא גזעני. לפי דעתי חשוב להדגיש זאת שוב ושוב.
פרופסור שלא-נרע: למה, מישהו אמר שאתה גזעני?
חכם-ציון: אמרו, אמרו, ומוטב שלא נפרט. רבותי, עלי לומר לכם במלוא הכ-

עיתונאי ג': או הבה נגיש לבעייה מהווית שלי, חברים נכבדים. כידוע לכם תפקידי הוא לומר את האמת, וזאת גם אעשה.
חכם-ציון: כל הכבוד לך.
פרופסור שלא-נרע: עם כל הכבוד, אני נגד הכללות. אמנם יש גרעינים עובי דתיים שאי אפשר להתעלם מהם, אבל עם זאת מוקדם מדי להסיק מסקנות מרחי-קות-ילכת עד-כדייך!
עיתונאי ג': אני מבטיח לך, הער פרופסור, שנמצא מקום גם להסתייגויות שלך שבוע אחר-כך! דרך אגב, מדוע הפנטומימאי עדיין לא תור?
חכם-ציון: אולי הוא בכלל אחד מהם?
פרופסור שלא-נרע: נכון! חשדתי בזה כל הזמן! הוא לא נראה לכם קצת כהה כזה?
עיתונאי ג': קצת פרימיטיבי, אפילו?
חכם-ציון: כזה... התנועות המזר-חיות האלה שלו...
פנטומימאי: (זורק רימון)